

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

תוכן

- א. האי קרוב חתים אי בעי בין בתחילה בין באמצע בין בסוף ממאי מדלא קבע ליה מקום ושמע מינה מכל תלתא מקיימינן ולא בעינן רצופין.....1
- ב. כי אתו לקמיה דרבי אמי אמר ליה צא והשלים עליו עבד מן השוק.....2
- הדרן עלך חזורה.....2
- א. המגרש את אשתו ... וחכמים אוסרים כיצד יעשה יטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם.....2
- ב. כתבו בתוכו אף על פי שחזר ומחקו פסול.....3
- ג. בעל מנת מודו ליה מידי דהוה אכל תנאי דעלמא.....4
- ד. כל הבתים מטמאין בנגעים אלא של עובדי כוכבים.....5
- ה. ואשה גרושה מאישה לא יקחו אפילו לא נתגרשה אלא מאישה נפסלה מן הכהונה 5
- ו. אפילו לא נתגרשה אלא מאישה לא יקחו והיינו ריח הגט שפוסל בכהונה.....6
- ז. בקידושין היאך.....7
- ח. אמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מראובן ושמעון וחזר ואמר לה לראובן ושמעון7

דף פב.

א. האי קרוב חתים אי בעי בין בתחילה בין באמצע בין בסוף

ממאי מדלא קבע ליה מקום ושמע מינה מכל תלתא

מקיימינן ולא בעינן רצופין

החותם בגט מקושר יכול לחתום בכל מקום שירצה, ואין לו מקום קבוע, שאילו היה צריך לקיים את הגט דוקא בעדים רצופים, היה אפשר לקבוע מקום לקרובים ולהכשיר יותר מעד אחד קרוב או פסול, באופן שלא יהיו שני קרובים בכל שלשה עדים רצופים, אבל כיון שאין צריך רצופים, ואפשר לקיים את הגט אפילו בעד ראשון ושלישי וחמישי, לא תועיל קביעת מקום לקרובים יותר מאחד, ולפיכך לא קבעו מקום כלל ואותו האחד יכול לחתום בכל מקום שירצה

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

ב. כי אתו לקמיה דרבי אמי אמר ליה צא והשלים עליו עבד

מן השוק

כבר התבאר לעיל דף פא: שבגט מקושר עדים המשלימים למנין הקשרים כדי שלא יהיו קשריו מרובים מעדיו י"א¹ שהכל משלימין עליו, ואפילו עבד וגזלן², וי"א³ שאין משלימין עליו אלא עדים קרובים, הראויים להעיד במקום אחר, שהקרוב כולם יודעים בו שהוא קרוב ולא יבואו להכשירו במקום אחר, אבל עבד יאמרו שנשתחרר וגזלן יאמרו שעשה תשובה והם כשרים, ולפיכך אין משלימים.

הדרן עלך הזורק

**א. המגרש את אשתו ... וחכמים אוסרים כיצד יעשה יטלנו
הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל**

אדם

המגרש את אשתו צריך שיתירנה היתר גמור⁴ שתהא מותרת לכל אדם ולא ישייר בה כלום, שכן משמע לשון הכתוב (דברים כד פסוק ב) וַיִּצְאָה מִבֵּיתוֹ וְהִלְכָה וְהִיְתָה לְאִישׁ אֲחֵר, לאיזה שתרצה היא.

אבל אם אמר לה הרי את מגורשת ממני ותהא מותרת לכל אדם חוץ מפלוני, שתהיה אסורה לו או שאמר אלא לפלוני, אינו גט לגמרי⁵ שהרי זה שוור בגט.

¹ פהמ"ש להרמב"ם שם מאירי שם, ע"פ ר' יוחנן (לפנינו ר' אמי) כאן דס"ל צא והשלם עליו עבד מן השוק. וכדעת בן ננס במשנה

² כיון שאין השלמה זו אלא משום חשש בלבד שמא כשיצא לאחר זמן בבי"ד יפסלוהו שיסברו שהבעל הזמין עדים כמנין קשריו ולא חתמו בו כולם.

³ רשב"א גיטין שם, שהלכה כר"ע מחבריו, ועיי' שהאר"ך ליישב דברי ר' אמי כאן תוס' רי"ד שם

⁴ שו"ע ונו"כ אבהע"ז קלו א

⁵ אולם מהני לפוסלה מהכהונה דלא כירושלמי. ב"ש. וע' לקמן סי' ק"ג בב"ש סק"ה דאינו פוסל אלא מדרבנן ע"ש וע' בס' ב"מ מ"ש בזה

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

אולם הגט לא נפסל בכך, אלא יטלנה מידה⁶, ויחזור ויתנהו לה⁷, ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם⁸.

ב. כתבו בתוכו אף על פי שחזר ומחקו פסול

כבר ידעת שהגט קראו התורה (שם פסוק א) ספר פְּרִי־תַת כְּלוּמֵר שְׁצִרִיךְ לכתוב סיפור הדברים שהוא הגט באופן שיכרות בין הבעל לאשה שלא תהא עוד קשורה אליו בשום דבר, לפיכך הרוצה⁹ לגרש את אשתו על תנאי לא יאמר לכתחלה לסופר או לעדים כתבו וחתמו גט לאשתי על תנאי זה¹⁰, ואין צריך לומר שלא יכתוב בתוך הגט על תנאי זה גירש פלוני את פלונית אשתו¹¹.

אלא הרוצה לגרש על תנאי כיצד יעשה אותו, אומר לסופר לכתוב סתם ולעדים לחתום סתם, וכותבין גט כשר בלא שום תנאי בעולם, ואח"כ בשנותן לה את הגט אומר לה הרי זה גיטך או הרי את מגורשת ממני על מנת כך וכך¹², וכן מותר לומר לעדים אחר החתימה או לשליח תנו לה גט זה לאשתי על מנת כך וכך¹³.

⁶ עיין בס' גט מקושר בסג"ר אות רכ"ד שכ' דנראה שצריכה לחזור ולהקנותו לו כיון דאמרי' בש"ס דף פ"ד ע"ב הואיל וקנאתו ליפסל בו מכהונה וא"כ משמע שקנתה הגט כבר וא"כ מה מהני שחזור ונותנו לה כיון שכבר הוא שלה והגט צריך שיהי' של בעל כדלעיל סי' ק"ב ולכן צריכה לחזור ולהקנותו לו. ושוב הניח זה בצ"ע ע"ש. פ"ת שם ג.

⁷ אע"ג דבסי' קל"ו גבי כנסי שט"ח לא בעינן שיטול הגט ויחזור ויתן לה אלא אמר סגי שאני התם דלא קנתה הגט בשום דבר תחילה אבל כאן קנתה אותו תחילה להיפסל מן הכהונה. ט"ז שם ב.

⁸ ברמב"ם פ"ח דין י"ז כתב או יאמר ה"ז גיטך אלא הר"ן כתב באמר ה"ז גיטך מסתמא אינו מבטל דבריו הראשונים מה שאמרו הו"ן לפלוני ולכן צריך שיאמר בפ"י הרי את מותרת. כ"ש שם ב.

⁹ שו"ע ונו"כ שם קמז א.

¹⁰ אם אומר על מנת הוה כריתות, אלא שהתנה תנאי וגזרינן על מנת אטו חו"ן. ט"ז שם א ועיין ב"ש ג האריך בזה אי פסולו דרבנן ודאורייתא ושנהלקו בזה הרמב"ם ותוס'.

¹¹ שכל שהוא זוכר שום תנאי קודם כתיבת הגט וכל שכן תוך הגט קודם כתיבת תורף הגט שהוא והרי את מותרת לכל אדם, אין זה גט כריתות, שהרי לא נכתב זה הגט לכורתה מכל וכל אלא על תנאי כך וכך, ואף על פי שנתקיים התנאי אח"כ אין זה ספר כריתות בשעת הכתיבה, והתורה אמרה וכתב לה ספר כריתות, שיהא ספר כריתות בשעת כתיבה.

¹² דגבי הנתינה לא כתיבה כריתות אלא ונתן בידה.

¹³ ואם הוא ירט לדרכו ומוכרה לילך קודם כתיבת הגט ורוצה לצוות שיכתבו גט וליתן לשליח על התנאי אז יצוה שיכתבו ויתנו ליד השליח זה ולא יזכיר שום תנאי ואחר כך יאמר לשליח זה לפני עדים אחרי' אותו גט שצווייתי ליתן לירך ואתה תתן לה לאשתי ע"מ כך וכך והסופר והעדי' לא ידעו מזה כלל כן כתב בהדושי רש"ך בשם מהריב"ל. כ"ש שם א. ומהרי"ט היה מפקפק על תיקון הרב מהריב"ל והיה אומר דמה יושיעני ב' ביתי עדים כיון דבין הכי ובין הכי התנאי הוא קודם כתיבת התורף. והכנה"ג קע"ח ע"א האריך בזה והעלה דלצאת ידי ספק אין תיקון יותר טוב אם לא שיגלה דעתו בפני השליח שרוצה ליתנו על תנאי וכשיצוה לסופר לכתוב

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

אבל אם זכר התנאי לסופר או לעדים קודם כתיבת הגט, ואין צריך לומר אם כתבו בתוך הגט קודם כתיבת התורף, אף על פי שלאחר הכתיבה חזר ובטלו ומחקו, פסול¹⁴, כיון שלא היה גט כריתות בשעת כתיבה.

אולם אם¹⁵ כתבו, ואין צריך לומר זכרו, אחר שגמר לכתוב תורף הגט, הרי זה גט כשר. בין שכתבו או זכרו קודם חתימת העדים, בין שכתבו או זכרו אחר חתימת העדים.

ודוקא בתנאי ע"מ כשר¹⁶, אבל תנאי המבטל הגט, כגון חוץ, או תנאי שלא תשתה יין כל ימי חייה פסול.

ג. בעל מנת מודו ליה מידי דהוה אנל תנאי דעלמא

המגרש את האשה אם אמר לה¹⁷ הרי זה גיטך כו' והרי את מותרת לכל אדם על מנת שלא תינשאי לפלוני או על מנת שלא תיבעלי¹⁸ או על מנת שלא תהיי לז¹⁹, הרי הוא כשאר תנאי הגט שהגט גט ויתקיים התנאי, שהרי לא שייר בגט כלום והתירה לכל אדם אלא שהתנה עמה תנאי בעלמא על מנת שלא תעשה כך וכך. ויש מחמירין²⁰ גם בעל מנת ואומרים דהוי שיור.

ולעדים לחתום ולשליח להוליכו לא יזכיר שום תנאי אלא יאמר לשליח גט זה תנהו כמו שתרצה אם תרצה לתנו גט כריתות תנהו. ואם תרצה ליתנו בתנאי תנהו כל אשר בלבך עשה והשליח כיון שגילה דעתו שרוצה ליתנו בתנאי יתנו בתנאי. באר היטב שם א, ועיין פ"ת שם

¹⁴ מיהו כל הדרוש הזה תלוי גם כן בפלוגתא אחרת, והוא אם נאמר יש ברירה או אין ברירה, דאי קיימא לן יש ברירה הוה ליה גט כזה כשר אפילו נכתב התנאי בתוכו קודם התורף, דהא כשנתקיים התנאי אחר כך או אפילו בטלו ומחקו נתברר הדבר למפרע שגט זה היה כריתות מעליא בשעת כתיבה, ואי קיימא לן אין ברירה נשאר הגט בפסולו. ורבו בזה הדיעות, הילכך נקטינן שאפילו כתוב התנאי קודם התורף הוה ספק גירושין, וכן אם התנה על פה קודם כתיבת התורף הרי זה גם כן ספק גירושין. לבוש ועיין ב"ש ג האריך בזה

¹⁵ שו"ע ונו"כ שם ב

¹⁶ ותנאי ע"מ דכשר היינו כשנתקיים התנאי או חזר ומחקו מיהו מחק קי"ל דפסול. ב"ש שם ב

¹⁷ שו"ע ונו"כ שם קלז א

¹⁸ כלומר לא רק בלא תנשאי שהשאיר לה להיות עמו בינות בלא נישואין אלא אפילו בלא תבעלי דאסרה לגמרי עליו אפי"ה הוי גט כיון שאין שיור אלא תנאי. מ"ז שם ג

¹⁹ במ"ד, כתב שצריך לגרום או ע"מ שלא תהיה מותרת לו. כצ"ל. והוא מדברי הטור שהביא כתב עוד הרמ"ה על מנת שלא תהיה מותרת לפלוני לא הוה גט ולא נראה לא"א הרא"ש ז"ל עכ"ל וצריך מעם לדברי הרמ"ה ובפרישה נתן מעם לפי שאסרה עליו לכל דבר ואין זה צורך דכיון דקיי"ל על מנת הוי תנאי למה לא נימא דהתנאי מועיל גם בזה ונראה לענ"ד דבשלמא לא תנשאי ולא תבעלי אמרינן דבשעת נתינת הגט ודאי מותרת אפילו לו אלא שמתנה עמה שהיא לא תנשא ולא תבעל לו אח"כ שדבר זה תלוי ברצונה והוא מתנה עמה שלא תתרצה אח"כ לזה והוא תנאי גמור משא"כ באומר שלא תהיה מותרת לפלוני לא תלה מעשה דידה דהא אין היתר מכה מעשיה שלה דממילא היא מותרת אח"כ אלא ודאי דעל שעת הגט קאמר שהגט לא יתירה לו ואם כן הוה שיור ולא תנאי וזה ודאי סברא נכונה.

²⁰ כ"כ הרמב"ן והר"ן ורי"ז ועיין ביאור הגר"א שם ד

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

ויש להחמיר לכתחלה²¹. ואם חושדה מאדם יאמר לב"ד והם ימחו בידם שלא ינשאו זה לזו.

ד. כל הבתים מטמאין בנגעים אלא של עובדי כוכבים

נגעי בתים מפורש בתורה פ' מצורע דכתיב (ויקרא יד פסוק לה) וּבֵּן אִשָּׁר לֹא הַבַּיִת וְהַגֵּיד לְפָנָיו לְאמֹר פְּגַע נִרְאָה לִי בַּבַּיִת.

כל הבתים בארץ ישראל מטמאין בנגעים, הו"ז מבתי העכו"ם²² שבארץ ישראל²³ שאין מטמאין בנגעים.

דף פב:

ה. ואשה גרושה מאישה לא יקחו אפילו לא נתגרשה אלא מאישה נפסלה מן הכהונה

כל גט²⁴ שפוסל באשתו אפילו אינו מתירה לגמרי, אלא שפוסלה מן הכהונה בלבד, כגון שנתן גט לאשתו ואמר לה הרי את מגורשת ממני ואי את מותרת לכל אדם, שבמקרה זה אם היתה אשת כהן שאע"פ שלא היתה מותרת לשוק היתה אסורה עליו, משום שנאמר (ויקרא כא פסוק ז) וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מְאִישָׁה לֹא יִקְחוּ גו', אפילו אינה גרושה אלא מאישה בלבד, זהו ריח הגט ופוסלה לכהונה, אפילו גט כזה תקנו חכמים שידחה גם כן ביבמה ואינה

²¹ ולפ"ז אין תקנה לתת גט בתנאי זה. ועיין בס' שעה"מ שם דין י"ב שהביא תשובת מוצל מאש סי' ס"ז שהמציא תקנה לתת הגט ע"י שליח הולכה ויעשה התנאי לשליח שיהי' שליח הולכה ע"מ שלא תנשא לפ' והגט הוא גט כריתות בלתי שום שיוור רק שהשליח יודיע להאשה שאין שליחותו אלא ע"מ שלא תנשא לפ' ואם תנשא לפ' במל שליחותו וא"כ אין כאן שיוור בגט ואם תנשא לפ' הגט לא נתבטל ויכול לחזור וליתנו לה אלא שנתבטל השליחות יעו"ש. והוא ז"ל כתב עליו דיש לפקפק ע"ז מדברי התוס' ביבמות דף י' ד"ה לעולם ועוד דלפי דבריו נראה דה"ה באומר ה"ז גיטך ע"מ שלא תשתי יין לעולם דקיי"ל דאין זה כריתות (לקמן סי' קמ"ג ס"ב) ה"נ דיש תקנה לתת הגט ע"י שליח ויעשה התנאי בשליחות ושפיר קרינן ב"י דבר הכורת כיון דאין כאן תנאי בגט וע"ז קשה טובא מההיא דפ"ק דיומא ד"ג בהא דפריך ועוד כה"ג מי הוי גט והאמר רבא כו' ולא משני דמגרש לה ע"י שליח א"ז דאפי' ע"י שליח אין תקנה ועוד יש לפקפק בתקנה זו דאפ"ל בזה כל מידי דאיהו לא מצוי עביד לא מצוי משווי שליח וצ"ע עכ"ד. פתחי תשובה שם ה

²² רמב"ם הלכות טומאת צרעת פרק יד הלכה יא

²³ דאילו שבחוצה לארץ אפילו של ישראל אינם מטמאין. כס"מ שם

²⁴ שו"ע ונו"כ אבעה"ז קע א לבוש שם

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

מתייבת אלא צריכה חליצה כדלעיל, שחששו שמא יבא להחליף בגט תקין ויבואו להתיר גם כן גט תקין.

ו. אפילו לא נתגרשה אלא מאישה לא יקחו והיינו ריח הגט שפוסל בכהונה

כבר התבאר במסכת יבמות דף נב. שכהן אסור מן התורה בגרושה שנאמר (שם) וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מְאִישָׁה לֹא יִקְחוּ גו' ולא שנא נתגרשה מן האירוסין או מן הנישואין נקראת גרושה ואסורה לו מן התורה, ואפילו ריח הגט פוסל בכהונה וכופין אותו להוציא.

כיצד הוא ריח הגט, כגון שאמר לה בעלה הרי את מגורשת ממני ואי את מותרת לכל אדם, אף על גב שלא הותרה בזה הגט לעולם, בכל זאת פסולה לכהונה, ואם היה בעלה זה שאמר לה כן כהן אסור להחזירה לו, ואם הוא ישראל ומת אח"כ אסורה לינשא לכהן אפילו להדיא,

ולפיכך כל גט²⁵ שפוסל באשתו אפילו אינו מתירה לגמרי. אלא שפוסלה מן הכהונה בלבד, כגון שנתן גט לאשתו ואמר לה הרי את מגורשת ממני ואי את מותרת לכל אדם, שבמקרה זה אם היתה אשת כהן שאע"פ שלא היתה מותרת לשוק היתה אסורה עליו, משום שנאמר (ויקרא כא פסוק ז) וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מְאִישָׁה לֹא יִקְחוּ גו', אפילו אינה גרושה אלא מאישה בלבד, זהו ריח הגט ופוסלה לכהונה, אפילו גט כזה תקנו חכמים שידחה גם כן ביבמה ואינה מתייבת אלא צריכה חליצה, שחששו שמא יבא להחליף בגט תקין ויבואו להתיר גם כן גט תקין.

ואפילו לא נתגרשה אלא מחמת שיצא עליה קול של קידושין בעלמא, ואף על פי שהוא ברור שאין ממש באותן קידושין ולא ניתן הגט אלא לחומרא בעלמא ובית דין הצריכוהו לכך להפסיק הקול, זהו נקרא ריח הגט מדרבנן ופסלה לכהונה. אבל אם נתן לה בעלה מחמת הקול מעצמו²⁶, וכן אם נתן גט ממש על תנאי ולא נתקיים התנאי, נעקר הגט מעיקרו ואינו פוסל לכהונה, דאפילו ריח הגט לא מיקרי, לפיכך יכול אפילו כהן לכתחלה לגרש את אשתו על תנאי, ואם לא נתקיים התנאי יוכל להחזירה.

²⁵ שו"ע ונו"כ אבעה"ז קע א לבוש שם

²⁶ באר היטב ה

הלכות הדרף היומי

מסכת גיטין

ז. בקידושין היאך

האומר לאשה²⁷ הרי את מקודשת לי חוץ מפלוני, כלומר שלא תיאסר עליו אלא תהיה אשת איש לכל העולם חוץ מפלוני שתהיה לו כפנוייה, הרי זו מקודשת מספק²⁸.

אבל אם אמר לה הרי את מקודשת לי על מנת שלא תיאסר לפלוני או על מנת שתהא מותרת לפלוני, כיון שאינו מבטל קידושיו אצל פלוני²⁹, הרי היא מקודשת ותהיה אסורה גם על אותו פלוני כמו על שאר העם, מפני שהתנה בדבר שאינו בידו ואי אפשר לקיימו לו, שאם היא מקודשת לו ממילא שנאסרה על אותו פלוני והוא אין בידו להתירה לו³⁰.

ח. אמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מראובן ושמעון

וחזר ואמר לה לראובן ושמעון

אמר לה³¹ הרי את מותרת לכל אדם חוץ מראובן ושמעון, וחזר ואמר לה מיד בעת נתינת הגט³² הרי את מותרת לכל אדם לראובן ושמעון, הרי יש

²⁷ שו"ע ונו"כ שם לח למ

²⁸ פירוש דגבי גט בכי האי גוונא כגון שאמר לה הרי את מקודשת ממני ומותרת לכל אדם חוץ מפלוני קיימא לן דלא הוי גט, משום דבגט כתיב כריתות שתהא נכרתה ממנו מכל וכל והכא לא נכרתה ממנו מכל וכל דעדיין אנדא ביה דהא נשארה אסורה מחמתו לאותו פלוני. ומבעיא לן בגמרא [קדושין נט ע"ב] אי נימא נמי גבי קידושין הכי כיון דכתיב ויצאה והיתה איתקש הוה ליציאה מה בגט לא הוי גט הכי נמי גבי קידושין כיוצא בו לא הוה קידושין, או דילמא בהך מילתא לא אמרינן איתקש הוה ליציאה, דביציאה כריתות מעליא בעינן וליכא אבל בקידושין שהוא קנין בקנין כל דהו סגי, ולא אפשר ונשאר בספק, לפיכך אמרינן דהוי ספק מקודשת

²⁹ בב"ש קלז ב כתב א"ל מ"ש מנט דבטל לגמרי משום בגט בעינן כריתות וליכא משא"כ בקדושין אפי' קנין כל דהו מהני. וצ"ע דהכא כתב בס"ק סח הרי זו מקודשת מספק. כ"כ הרמב"ם פ"ו, מיהו לדעת תוס' פ' האומר דף פ' והר"ן אינה מקודשת כלל. והרי יש לחלק שגם לתוס' הוי ספק דקנין כל דהו מהני.

³⁰ ואין זה דומה לאומר חוץ מפלוני דהתם משמע שקידושיו לא יהיו חלין כלל נגד אותו פלוני רק יהיו בטלין אצלו, אבל כאן אינו מבטל קידושיו אצל אותו פלוני אלא מתיר אותם לו וזה אין בידו לעשותו, לפיכך הוי קידושיו קידושין והאיסור ממילא חל גם לאותו פלוני, נ"ל

³¹ שו"ע ונו"כ שם קלז ד

³² פירש"י דא"ל קודם מסירה הוא מוכרח בפשיטות דאי לא הדר עד אחר מסירה ודאי דבריו האחרונים ללא כלום נחשבים וממילא לא הוה גט כיון שבדבריו הראשונים אמר חוץ והוה שוור. מ"ז שם ו, ועיין בבית מאיר שהח"מ פירש דהיינו בנתינת השניה. ובתשובת הרא"ש שבי"ב כתיב דהא דבעא אביי הרי את מותרת לכל אדם וכו' מיירי דחזר ואמר קודם מסירות הגט לידה דאי אחר מסירות הגט מה קאמר או דלמא מה דשרא אסר כיון דכבר בא הגט לידה לאו כל כמיניה לאסרה למי שהתירה כבר. ודבריו צ"ע דאטו קנתה כלל הגט להותר בו דהרי שייך בחוץ ולא הוי כלל כריתות ותדע מדרי"י היב טעמא דלהכי צריך ליטלו הואיל וקנאתו

הלכות הדף היומי

מסכת גיטין

במשמעות לשונו שני פנים, שאפשר שרצונו לומר שהתירה לכל אדם וגם לראובן ושמעון, ואפשר ג"כ לפרשם איפכא והוא, שתהא מותרת לכל אדם ואחר כך פירש ואמר לאיזה כל אדם אמרתי לראובן ושמעון ואסרה על כל העולם, והרי זה ממש היפך מדבריו הראשונים שהרי שייר עכשיו כל העולם, והרי זו ספק מגורשת. וי"א³³ שהיא ודאי מגורשת.

ליפסול לכהונה (ואף בזה ע' ח"ר) ולא קאמר הואיל וקנאתי להתגרש בו לכולי עלמא חוץ מראובן ושמעון ש"מ שלא הותרה במידי ולהכי אינו גט כלל ואם מת מתיבמת ולמה לא ליהוי כח בנתינה שכיה לאסור מה דשרא. וע"כ כונתו לפרש האיבעי' בחד אופן בין לרבנן בין לר"א כדמשמע נמי מתי' ד"ה וחזר ואז א"א לפורשה אלא כדפי' מטעמי' דר"א וק"ל.

³³ פסק הרמב"ם אם אמר לראובן ושמעון שרי מה דאסר, כדרכו דפוסק באת"ל המפורש בש"ס, והרא"ש והטור פסקו דלא אפשר הבעי' ובפרישה וב"ח בק"א הקשו על הרא"ש למה לא פסק באת"ל והביאו ראיה מסי' י"ז ול"א וק"ו וקב"ב דס"ל הרא"ש באת"ל ועיין בח"ה סי' שמ"ו כתב שם הב"י דהרא"ש לא ס"ל כשימות הנאונים דאמרו את"ל אפשר הבעי' והראיה מה שהביא בפרישה מהני דיני' המפורשים במקומם הנ"ל אין ראיה כלל וע"ש, וק"ק על הב"י בסי' י"ז כתב כשאמרה התירוני ותנו לי הכתובה דאינו גורס הטור את"ל, ת"ל אפילו היה גורס את"ל מ"מ ס"ל דלא אפשר, ועיין סימן קכ"ב וקל"ט סק"ז. ב"ש וועיין בזה בס' שעשה"מ פ"ד מהל' אישות דין י' באריכות. ועיין בתשו' רבינו עקיבא איגר ז"ל ס"ס קמ"ה מ"ש בזה

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>